

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 13/09

10 Φεβρουαρίου 2009

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-185/07

*Allianz SpA (πρώην Riunione Adriatica di Sicurtà SpA) και Generali Assicurazioni Generali SpA
κατά West Tankers Inc.*

**ΔΙΚΑΙΟΔΟΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΕΙ
ΣΕ ΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΟ ΝΑ ΚΙΝΗΣΕΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΛΛΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΑΝ ΜΙΑ
ΤΕΤΟΙΑ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΔΕΧΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΤΙΒΑΙΝΕΙ ΠΡΟΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑ
ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ**

Η Σύμβαση της Νέας Υόρκης περί διαιτησίας¹ ορίζει ότι δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί αγωγής επί θέματος ως προς το οποίο τα μέρη έχουν συνάψει συμφωνία, θα παραπέμψει τα μέρη σε διαιτησία, κατόπιν αιτήσεως ενός εξ αυτών, εκτός αν διαπιστώνει ότι η εν λόγω συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργής ή μη επιδεκτική εφαρμογής.

Ο κοινοτικός κανονισμός περί διεθνούς δικαιοδοσίας² αποκλείει τη διαιτησία από το πεδίο εφαρμογής του. Προβλέπει, επίσης, ότι το δικαστήριο του τόπου όπου συνέβη ή ενδέχεται να συμβεί το ζημιογόνο γεγονός μπορεί να επιληφθεί διαφοράς που έχει ως αντικείμενο ενοχές εξ αδικοπραξίας ή οιονεί αδικοπραξίας.

Τον Αύγουστο του 2000, το Front Comor, πλοίο ιδιοκτησίας της West Tankers, ναυλωμένο από την Erg Petroli SpA, προσέκρουσε, στις Συρακούσες (Ιταλία), σε προκυμαία ανήκουσα στην Erg, προκαλώντας ζημίες. Η σύμβαση ναυλώσεως υπόκειτο στο αγγλικό δίκαιο και περιείχε συμφωνία προβλέπουσα διαιτησία στο Λονδίνο.

Η Erg εστράφη στους ασφαλιστές της, Allianz και Generali, ζητώντας αποζημίωση μέχρι του ορίου που προέβλεπε η ασφαλιστική της κάλυψη και κίνησε, στο Λονδίνο, διαιτητική διαδικασία κατά της West Tankers για το υπόλοιπο της ζημίας. Η West Tankers δεν αποδέχθηκε την ευθύνη της για τις προκληθείσες από την πρόσκρουση ζημίες.

Μετά την εκ μέρους τους καταβολή στην Erg, δυνάμει των ασφαλιστηρίων συμβάσεων, της αποζημιώσεως για τη ζημία που υπέστη, οι Allianz και Generali άσκησαν αγωγή κατά της West Tankers με αίτημα να τους αποδοθούν τα ποσά που κατέβαλαν στην Erg. Η West Tankers

¹ Η Σύμβαση για την αναγνώριση και την εκτέλεση αλλοδαπών διαιτητικών αποφάσεων, υπογραφείσα στη Νέα Υόρκη στις 10 Ιουνίου 1958 (United Nations Treaty Series, τόμος 330, σ. 3).

² Κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

προέβαλε ένσταση αναρμοδιότητας του εν λόγω δικαστηρίου, στηριζόμενη στην ύπαρξη διαιτησίας.

Παράλληλως, η West Tankers κίνησε διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων του Ηνωμένου Βασιλείου ζητώντας να υπαχθεί η διαφορά στη διαιτησία δυνάμει της περιεχομένης στη σύμβαση ναυλώσεως συμφωνίας διαιτησίας. Η West Tankers ζήτησε, επίσης, την έκδοση διαταγής απαγορεύουσας στους δύο ασφαλιστικούς φορείς να κινήσουν οποιαδήποτε άλλη διαδικασία, πλην της διαιτησίας, ή να συνεχίσουν την κινηθείσα ενώπιον του ιταλικού δικαστηρίου διαδικασία.

Το House of Lords, επιληφθέν εφέσεως στο πλαίσιο της κινηθείσας στο Ηνωμένο Βασίλειο διαδικασίας, ζήτησε από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο κανονισμός επιτρέπει σε δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους να επιβάλουν σε ένα πρόσωπο την απαγόρευση κινήσεως ή συνεχίσεως ένδικης διαδικασίας σε άλλο κράτος μέλος, επειδή μια τέτοια διαδικασία παραβιάζει συμφωνία διαιτησίας, λαμβανομένου υπόψη ότι η διαιτησία αποκλείεται από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Με την απόφαση που εξέδωσε σήμερα, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η ενώπιον του House of Lords διαδικασία που έχει ως αντικείμενο την επιβολή απαγορεύσεως επί ενός προσώπου να κινήσει ή να συνεχίσει ενώπιον δικαστηρίου άλλου κράτους μέλους ένδικη διαδικασία, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Εντούτοις, μια τέτοια διαδικασία ενδέχεται να έχει συνέπειες θίγουσες την πρακτική αποτελεσματικότητα του κανονισμού, ιδίως στην περίπτωση που εμποδίζει δικαστήριο άλλου κράτους μέλους να ασκήσει τις αρμοδιότητες που του παρέχει ο εν λόγω κανονισμός.

Αγωγή ασκηθείσα ενώπιον του ιταλικού δικαστηρίου με αντικείμενο αίτημα αποζημιώσεως εμπίπτει, όμως, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού. Ομοίως, το προκαταρκτικό ζήτημα ελέγχου του κύρους και της δυνατότητας εφαρμογής της συμφωνίας διαιτησίας, το οποίο πρέπει να διευκρινιστεί προκειμένου να καθοριστεί η επί της ουσίας δικαιοδοσία του ιταλικού δικαστηρίου εμπίπτει, επίσης, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού.

Το Δικαστήριο υπενθύμισε, συναφώς, ότι ο κανονισμός δεν επιτρέπει τον έλεγχο της δικαιοδοσίας δικαστηρίου κράτους μέλους από δικαστήριο άλλου κράτους μέλους. Συνεπώς, **απόκειται αποκλειστικώς στο ιταλικό δικαστήριο** στο οποίο προσέφυγαν οι Allianz και Generali **να αποφανθεί επί της διεθνούς δικαιοδοσίας του να επιληφθεί της ουσίας της εκκρεμούσας ενώπιόν του διαφοράς.**

Επομένως, το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι **η διαταγή**, την έκδοση της οποίας ζήτησε η West Tankers στο Ηνωμένο Βασίλειο, προκειμένου να τερματιστεί η ένδικη διαδικασία στις Συρακούσες, **παρακωλύει δικαστήριο άλλου κράτους μέλους να ασκήσει τις εξουσίες που του παρέχει ο κανονισμός.** Εξάλλου, μια τέτοια διαταγή ενδέχεται να διαταράξει την αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των νομικών συστημάτων, καθώς και μεταξύ των δικαιοδοτικών οργάνων των κρατών μελών, επί της οποίας στηρίζεται το σύστημα συγκρούσεως δικαιοδοσιών που προβλέπει ο κανονισμός.

Ακολούθως, το Δικαστήριο επισήμανε ότι αν το ιταλικό δικαστήριο δεν είχε τη δυνατότητα να εξετάσει το κύρος ή τη δυνατότητα εφαρμογής της συμφωνίας διαιτησίας, οι ασφαλιστικές εταιρίες θα εστερούντο μιας μορφής δικαστικής προστασίας την οποία δικαιούνται. Πράγματι, οι ενάγοντες που υποστηρίζουν ότι η συμφωνία διαιτησίας είναι άκυρη, ανενεργής ή μη επιδεκτική εφαρμογής, δεν θα είχαν τη δυνατότητα να προσφύγουν ενώπιον του κρατικού δικαστηρίου που επελήφθη της αγωγής τους δυνάμει του κανονισμού.

Βάσει των σκέψεων αυτών, το Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι η έκδοση από δικαστήριο κράτους μέλους διαταγής απαγορεύουσας σε ένα πρόσωπο να κινήσει ή να συνεχίσει διαδικασία ενώπιον των δικαστηρίων άλλου κράτους μέλους, επειδή μια τέτοια διαδικασία αντιβαίνει προς συμφωνία διαιτησίας, είναι ασύμβατη με τον κανονισμό. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνει, επίσης, η Σύμβαση της Νέας Υόρκης κατά την οποία το δικαστήριο ενός των συμβαλλομένων κρατών, επιληφθέν αγωγής επί θέματος ως προς το οποίο τα μέρη έχουν συνάψει συμφωνία διαιτησίας, θα παραπέμπει τα μέρη σε διαιτησία, κατόπιν αιτήσεως ενός εξ αυτών, εκτός αν διαπιστώνει ότι η εν λόγω συμφωνία είναι άκυρη, ανενεργή ή μη επιδεκτική εφαρμογής.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: CS DE EN EL FR IT HU SK

Το πλήρες κείμενο της απόφασεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-185/07](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσίευσής της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδα

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται στο EbS “Europe by Satellite”,

υπηρεσία παρεχόμενη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, Γενική Διεύθυνση Επικοινωνίας,

L-2920 Λουξεμβούργο Τηλ.: (00352) 4301 35177 Fax: (00352) 4301 35249

ή B-1049 Βρυξέλλες, Τηλ.: (0032) 2 2964106 Fax: (0032) 2 2965956